

The Doctrine of Divine Discipline

หลักคำสอนเรื่องการตีสอนจากพระเจ้า

1. การตีสอนจากพระเจ้า (divine discipline) เป็นการลงโทษที่พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อผู้เชื่อเท่านั้น (ฮีบรู 12:5) ส่วนผู้ที่ไม่เชื่อ บทลงโทษจากพระเจ้าเรียกว่า การพิพากษาลงโทษ (divine judgment) ทั้งในเวลาที่ยังอยู่บนโลกและชั่ววันรื้อฟื้น (ยอห์น 3:18)
2. พระบิดาทรงสมบรูณ์แบบทุกประการ เพราะฉะนั้น การตีสอนจากพระองค์ทรงสมบรูณ์แบบทุกประการ การตัดสินใจในการตีสอนเป็นสิทธิ์ของพระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่สูงสุด
3. การตีสอนจากเจ้ามีพื้นฐานบนความรักที่พระองค์ทรงมีต่อผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์ (ฮีบรู 12:6; วิวรณ์ 3:19)
4. ไม่ว่าการตีสอนจากเจ้านั้นจะหนักแค่ไหน ผู้เชื่อจะไม่มีวันเสียความรอดของเขาไป (กาลาเทีย 3:26; 2 ทิโมธี 2:12-13)
5. การตีสอนอาจถูกยกเลิก หรือไม่ก็ลดน้อยลง เมื่อผู้เชื่อได้ตั้งต้นใหม่ (1 โครินธ์ 11:31)
 - 5.1 ขั้นตอนในการรับการตีสอนจากพระเจ้า
 - 5.1.1 การตีสอนประเภทเตือน (ยากอบ 5:9; วิวรณ์ 3:20)
 - 5.1.2 การตีสอนที่หนัก (สดุดี 38:1-14)
 - 5.1.3 การตีสอนถึงความตาย (1 ยอห์น 5:16) การที่ผู้เชื่อไม่ยอมยุติการถอยหลังฝ่ายวิญญาณจะนำไปยังความตายในที่สุด (วิวรณ์ 3:16)
 - 5.2 ผู้เชื่อที่ถอยหลังฝ่ายวิญญาณได้นำการตีสอนจากเจ้ามาถึงตนเพราะตัดสินใจผิด (สดุดี 7:14-16) การตีสอนเกิดจากการที่เขาเลือกที่จะกบฏต่อพระเจ้า ในทำนองเดียวกัน การเลือกที่จะตั้งต้นใหม่และกระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์จะยุติการตีสอนในขั้นสุดท้าย
6. การตีสอนจากเจ้าเกี่ยวข้องกับหลักการพระคุณซึ่งทำให้การแข่งสาปกลายเป็นพระพร หลังจากผู้เชื่อได้ตั้งต้นใหม่แล้ว หลังจากการสารภาพบาปหากเขายังได้รับการตีสอน การตีสอนนั้นจะเป็นพระพรสำหรับเขา (โยบ 5:17-18; 2 โครินธ์ 12:9-10)
7. การตีสอนจากเจ้ามีไว้เฉพาะในเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่บนโลก หลังจากความตายแล้วไม่มีการตีสอนใดๆ เกิดแก่ผู้เชื่อ (วิวรณ์ 21:4)
8. การตีสอนสามอย่างซ้อนกัน (triple compound discipline) เป็นการรวมกันระหว่างความทุกข์โศกที่ตนเป็นคนก่อ (self-induced misery) กับการตีสอนจากพระเจ้า
 - 8.1 ผู้เชื่อจะถูกการตีสอนจากพระเจ้าเพราะบาปทางความคิด
 - 8.2 ผู้เชื่อได้รับการตีสอนเพราะบาปทางคำพูดซึ่งก่อมาจากบาปทางความคิด (มัทธิว 7:1)
 - 8.3 ผู้ที่ใส่ร้าย นินทา หรือตีสอนผู้อื่นจะต้องรับการตีสอนแทนผู้ที่กระทำบาปนั้น หรือส่วนหนึ่งของการตีสอนที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ (มัทธิว 7:2)
 - 8.4 เพราะฉะนั้น ผู้เชื่อไม่ควรถือตนเป็นผู้พิพากษาแทนพระเจ้า